

skulde ske fra det nye Finanssaars Begyndelse. I den øvrige Del af Landet er Forholdet det, at Købstæderne, Amtskommunerne og Landkommunerne i Almindelighed deltager procentvis i Udgifterne i Forhold til de Beløb, de har tegnet til Banernes Anlæg. Hvad Amtssygehusene angaar, er Forholdet i det øvrige Land vistnok almindeligvis dette, at hvor Byerne og Amterne er fælles om Sygehusene, deltager de i Udgifterne i Forhold til det Antal Belægningsdage, som henholdsvis Amter og Købstæder har haft. I forskellige Købstæder og Amter er der ligeledes Fællesskab om Ting- og Arresthusene, og ogsaa angaaende dette Forhold vil altsaa i Fremtiden et Fællesskab kunne bestaa, idet der da maa træffes Overenskomst om, i hvilket Forhold Udgifterne hertil skal udredes.

Der er ogsaa andre Spørgsmaal som f. Eks. Pensionsvæsenet, hvorom der maa træffes Bestemmelse. Men Tidspunktet maa nu være kommet til, at man faar en Ordning, saa at det med Sandhed kan siges, at den danske Kommunallovgivning helt er indført i Sønderjylland; og det vil den kun være, naar Købstæder og Flækker helt adskilles fra Amterne, saaledes som der er givet Løfte om i tidligere Love.

Holger Andersen: Jeg skal i Modsætning til den sidste ærede Taler udelukkende holde mig til det Lovforslag, der i Dag er til Behandling. Lovforslaget tilsigter at fortsætte Indførelsen af dansk Kommunallovgivning, saaledes som den er forberedt i Lov Nr. 299 af 28. Juni 1920, og hele Grundtendensen i det foreliggende Lovforslag kan jeg for saa vidt hilse med Tilfredshed og Anerkendelse, som Lovforslaget tilsigter paa et overordentlig vigtigt Omraade, det kommunale Selvstyres Omraade, at slette Grænsen mellem de sønderjydske Landsdele og det gamle Land og altsaa er et meget vigtigt Led i Bestræbelserne for en Sammensmeltning mellem de sønderjydske Landsdele og det øvrige Kongerige.

Jeg kan imidlertid ikke undlade at udtale min Beklagelse af, at Lovforslaget er fremkommet saa sent, idet den kommunale Skattelov, der gælder for det løbende Skatteaar, udløber med indeværende Finansaar, og Hjemmel for kommunal Skattepaaligning herefter ikke vil være til Stede, medmindre Lovforslaget eller i alt Fald Forslag til en Lov, der afløser den nuværende Skattelov, vedtages inden den 1. April.

Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder med Hensyn til den Række Undtagelser og Begrænsninger ved Ind-

førelsen af den kommunale Lovgivning, der gøres i § 2. Hvorvidt de foreslaaede Bestemmelser netop rammer det rigtige, vil det være meget mere passende at overveje i det kommende Udvalg, om hvis Nødvendighed der fra alle Sider synes at være Ænighed. Angaaende det Spørgsmaal, der omtaltes saa indgaaende af den ærede sidste Taler, nemlig Spørgsmaalet om Udskillelsen af Købstadkommunerne fra Amtskommunerne, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Knud Hansen i, at det var ønskeligt, om der blev sat en Frist for Udskillelsen af Købstadkommunerne fra Amtskommunerne, idet Loven af 28. Juni 1920 paa mange vigtige Punkter er gaaet ud fra, at den danske Lovgivning skulde være fuldstændig indført til 31. Marts d. A. En Tidsbestemmelse paa dette vigtige Omraade findes ikke i Lovforslaget, og den noget interimistiske § 3 synes mig her at aabne Muligheder for Fortolkninger, som sikkert ikke vil være heldige.

Hvad § 2, Punkt 11, angaar, forstaar jeg den saaledes — og efter den gældende Lov Nr. 208 af 15. April 1921 kan der vel heller ikke være nogen Tvivl om Meningen —, at efter 1. April d. A. vil Optrækningen af Grunderhvervsskatten være fuldstændig bortfaldet, for saa vidt det ikke drejer sig om et notarielt Tilbud, en Kontrakt eller anden Aftale, der ligger forud for 1. April 1922. Der staar ganske vist i § 18 i den anførte Lov, at Grunderhvervsskatten opkræves „indtil videre“, og der er fra forskellige Sider rejst Spørgsmaal om, hvad dette „indtil videre“ skal betyde. Jeg nærer ikke Tvivl om, at man ikke kan lægge en saadan Fortolkning ind i denne Paragraf, at Grunderhvervsskattens Optrækning skulde være hjemlet efter 1. April 1922 for Omsætning af fast Ejendom, der først efter dette Tidspunkt finder Sted paa Grundlag af et notarielt Tilbud, en Kontrakt eller nogen anden tilsvarende Aftale, eftersom den omhandlede Lov kun gælder indtil 31. Marts d. A. Grunderhvervsskatten er en Skat, som efter min Opfattelse aldrig burde have været opkrævet i Sønderjylland, det er en ekstraordinær tysk Krigs- og Revolutionsskat, en Særskat, som man af visse amtskommunale Beskatningshensyn har ment at skulle opretholde, men som jeg for mit Vedkommende ubetinget maa ønske ganske maa bortfalde i Fremtiden. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han under Forhandlingen her i Dag muligvis vilde udtale sig utvetydigt om, at man ikke fra Regeringens Side paa nogen Maade paatænker at lovfæste Berettigelsen